

til Heste- og Kvægproduktionen. Jeg synes ikke, at man kan lægge dette til Grund i dette Tilfælde. Men særlig synes jeg ogsaa, at det er mærkeligt, naar der, hvor der tales om, hvorledes Landbrugerne ser paa Forholdene, siges, at de bryder sig ikke saa meget om talmæssige Beregninger og Statistik og den Slags Ting, eller om at faa regnet ud, om det kan betale sig, men de handler ud fra deres praktiske Skøn, og det siges tillige, at de to nævnte Mænd har gjort deres Indstilling ud fra deres praktiske Skøn og den Føling, de har med Landbrugerets Mænd. Jeg synes nu for det første, at et saadant Skøn og en saadan Føling er et noget for vagt Grundlag at bygge en Indstilling paa. Men dernæst synes jeg ogsaa, at det er noget af en Haan mod den danske Landbrugsstand at udtale, at den bryder sig fejl om opstillede Beregninger og praktiske Beviser. Man har da ogsaa lige saa godt fra den Side, de Herrer repræsenterer, som fra vor Side søgt at faa opstillet Beregninger og forklaret os, at de var til at lide paa. Hvordan har man ikke sagt, at de Beregninger, der var foretagne af Mejeriorganisationerne, var paa ingen Maade for høje, og at de var paalidelige? Og jeg synes ikke, at dette stemmer med den Udtalelse, jeg citerede fra de to Herrer's Indstilling. Jeg maa tage Afstand fra en saadan Udtalelse paa Landbrugets Vegne.

Der har været delte Meninger om Smørprisen, idet der, som den højtærede Indenrigsminister har oplyst, er forlangt 5 Kr. 70 Øre som den mindste Pris, det kunde gaa an at sælge Smørret for, hvis Produktionen skulde være lønnende, hvorimod vi fra vor Side har ment, at 5 Kr. 30 Øre var tilstrækkelig. Man er nu enedes om 5 Kr. 50 Øre. Ogsaa her er man enedes om at gaa en Mellemvej. Det vil være ret vanskeligt til Punkt og Prikke at sige, hvad der bestemt er det rette, men man rammer selvfølgelig ikke meget ved Siden af, naar man mødes paa Halvvejen.

Jeg kunde have Lyst til at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til den særlige Mælk, der af Mejerierne skal leveres til Købstæderne. Det blev forleden Dag forebragt mig — jeg tør ikke sige, om det er helt ud korrekt, det ved man jo aldrig med saadanne Rygter — at i et vist Mejeri tilbageholdt man et lige stort Kvantum af samtlige Leverandørers Mælk — det var i dette Tilfælde 20 Pund eller 10 kg — enten det var Mælk fra en stor eller fra en lille Leverandør. Hvis det skulde være Tilfældet, at det praktiseres saaledes ude paa Landet, vilde

jeg gerne rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om at træffe Foranstaltninger til, at Mælken kan blive tilbageholdt procentvis, for det er dog urimeligt at tilbageholde et lige stort Kvantum, hvad enten det drejer sig om en stor eller en lille Producent; derigennem vanskeliggør man det yderligere for de smaa Landbrugere at producere Flæsk til Befolkningen.

Yderligere kan jeg tilføje, at jeg hilser med Glæde, at Flæskeordningen er kommet ind under det foreliggende Lovforslag, for efter min Mening haster det meget med at faa denne Ordning lovfæstet. Det er jo saa og har længe været saa, som vi alle véd, at Befolkningen ganske vist faar nogle Mærker at se paa en Gang imellem, men man har ingen Flæsk kunnet faa for disse Mærker, og det er der ikke megen Fornøjelse ved. Der har ogsaa været en Del forskellige Meninger om, hvad der var Skyld i, at Flæsket er forsvundet, og det er ogsaa blevet hævdet meget kraftigt, at den eneste Grund var Maksimalpriserne. Det synes jeg nu man kan bevise ikke passer, for vi véd allesammen, at der var en Tid, hvor der var Maksimalpris paa Flæsk, og hvor det blev hævdet baade i Tale og i Pressen fra en vis Side, at det var urentabelt, og at der tabtes saa og saa mange Kroner paa hvert Svin, der produceredes, jeg tror 40 Kr., men til Trods for, at der var saa uhyre Tab, efter hvad man paastod fra den Side, var det saaledes, at vi næsten maatte spise Flæsk til Flæsk. Derfor er det urigtigt at paastaa, at det er Maksimalprisen, der er Skyld i, at Flæsket er forsvundet. Nej, det ligger i helt andre Forhold, som den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) ogsaa sagde. Det ligger i, at vi mangler Foderstoffer og Korn. Derfor er det, vi ikke har Flæsk nok til Befolkningen, og derfor tror jeg, at det er den rigtige Vej, man nu er gaaet med Hensyn til Mælke- og Flæskeordningen: at man giver Producenterne et Tilskud af Klid og Korn baade til Mælkeproduktionen og til Flæskeproduktionen. Jeg tror, at det er den rigtige Vej, og kan ikke anerkende den Betragtning, der blev gjort gældende af den ærede Ordfører for Venstre, at dette Lovforslag er det samme, blot paa en anden Maade, som det, der var indbragt af Venstre i Folketinget om en Nedskrivning af Ligningen. En saadan vilde betyde, at man fik langt mindre ind i Statens Lagre, og saa kunde der ikke blive noget at dele ud til dem, der virkelig trænger til at faa noget.

Med Hensyn til en Bemærkning om de Priser, Ernæringsraadet tog for Kornet, og om, at de var muligvis for høje, fordi Admini-